

Андрей Ю. Складоров

**ТАЙНИТЕ
НА ДРЕВНИТЕ
ЦИВИЛИЗАЦИИ**

**Мистериите
на старите артефакти
и новите технологии**

Тайните на древните цивилизации. Мистериите на старите артефакти и новите технологии.

Автор: Андрей Ю. Скъляров

Превод: Лиляна Мандаджиева

Издателство „Паритет“, София

248 стр.

Второ допълнено издание. Първото издание е под заглавие „Древните богове. Кои са били те? Нови сензационни разкрития.“

На нашата планета има много следи, които показват наличието на технологично напреднала цивилизация: следи от технологии, които надхвърлят възможностите и въображението на съвременния човек. Как египтяните са могли да издълбават геометрично перфектни и идеално балансирани късове, съдове и вази от камък? Дори днес това е възможно единствено с помощта на много твърди резци – например от диамант. Авторът ни представя една алтернативна картина на историята на човечеството, което от дълбока древност е под влияние на високоразвитата „цивилизация на боговете“. Изследванията му се основават на материали, събирани по време на неговите експедиции. Ако погледнем от страна на привидно отдавна изследваните древни държави Египет, Шумер и долината на Инд от третото хилядолетие пр.н.е., ще установим, че тези най-стари цивилизации изобщо не са се формирали в резултат на природни процеси, а са били целенасочено и изкуствено създадени от „боговете“. Книгата съдържа снимки от най-удивителните и загадъчни места на Земята.

Всички права са защитени. Никаква част от тази книга не може да бъде възпроизведена в каквато и да е форма без писменото разрешение на притежателя на авторските права.

ISBN978-619-153-575-0

СЪДЪРЖАНИЕ

Андрей Скляров и алтернативната история	4
Боговете в живота на хората	9
Малко за достоверността на нашите представи.....	12
Официалната версия	23
Изключителността на антропоморфните богове	38
Възможни направления на търсенето	43
Мегалити.....	48
Ключовият момент.....	54
Разрези на камъните	69
Дискови триони.....	81
Древните разрези върху камък.....	91
Неразпознатите технологии	100
„Пластилиновите“ камъни	104
Някои важни „дреболии“	115
Вариантите не са толкова много	127
Атлантида.....	130
Извънземна цивилизация	144
Яйцеглави черепи.....	149
Синя кръв	157
Последствията за боговете и хората.....	166
Биохимията на боговете	174
Разлики в атмосферата на двете планети.....	187
Огнища на най-древно земеделие	194
Допълнителни данни	201
Суровинен придаък	209
Метежните бежанци	221
Съдбата на боговете.....	232
Ние не сме и толкова самотни	237

**За покупка на книги от сайта
www.paritetbg.com – 20% отстъпка**

Андрей Скъляров и алтернативната история (1961-2016)

Андрей Скъляров е известен изследовател и режисьор, автор на книги, представящи по алтернативен начин добре познати исторически факти и събития.

Бъдещият филмов режисьор, изследовател и писател е роден през 1961 г. в Москва. Естествено, както може да се очаква, специалността, която се заема да изучава няма нищо общо с историята или киното. Още като младеж той е заплепен от космоса. Завършва Московския физико-технически институт, МИПТ, факултет по аерофизика и космически изследвания и до началото на 90-те на миналия век работата му е свързана с космическата индустрия. По-късно се занимава с търговска дейност и изследвания на неизвестното. Разностранните му интереси обаче му налагат да се заеме с изучаването както на история, така и на други хуманитарни науки като социология, биология и психология. През 2004 г. взема участие в първата по рода си експедиция в Египет, заедно с други ентузиазирани изследователи. Тази експедиция е преломен момент за него, тя буквално зашеметява всички участници с откритията, които те правят. Основна цел на проучването е прочутият некропол в Гиза и хилядолетните пирамиди. Резултатът от експедицията се превъплъщава във филма „Забранени теми от историята: Тайните на Древен Египет“, на който Андрей Скъляров е сценарист и режисьор. В центъра на вниманието са техническите и технологичните особености на сградите в Гиза.

Новият поглед към историческите факти, пречупени през призмата на техническите особености и характеристики, оригиналната интерпретация и изпълнения с реализъм разказ правят филма интересен и информативен за широката аудитория.

Андрей Складаров снима филми и пише книги, посветени не само на Египет, но и на други древни цивилизации. Интересите му са многомащабни. Изследванията му засягат загадките на библейските легенди, като например тайната на изчезналия кивот; издигането на Вавилонската кула и др. Изследователят отделя значимото внимание и на тайните на древните цивилизации на Америка, преди откриването ѝ от Колумб, и дори навлиза в епохата, предшестваща тази на инките. Изчезващите цивилизации на Изтока също попадат в полезрението му, както и легендарната митична Атлантида.

Като последовател на Ерих фон Даникен, той вижда в съществуването на гигантски циклопски структури в древността, технологии на изграждане които биха затруднили дори съвременната техническа мисъл. Друго потвърждение за присъствието на извънземен разум на нашата планета в праисторически времена, според алтернативния историк, са древните митове и легенди, които разказват за небесните богове. Това е едно от преките доказателства за действията на извънземни същества на Земята.

Андрей Складаров се отличава от повечето учени с колоритната си харизма, яснотата на мисълта и конкретиката в изложението на своите разбирания, както и с липсата на страх от публиката. Като технически грамотен човек той търси потвърждение на своите теории и предположения на физическо ниво до степен да се обръща за експертиза към специалисти, н да се обръща за експертиза към специалисти,

които нямат нищо общо с мистиката. В своите изказвания, книги и филми, той винаги подчертава, че не твърди нищо категорично, а само предполага.

*Андрей Скляр (сн. lah.ru/Официален сайт на
Лабораторията за алтернативна история)*

Ако трябва да обобщим накратко наследството, което Андрей Скляр ни остави, ето какви изводи можем да направим:

- Ние сме далеч от първата цивилизация, която е съществувала на Земята.
- Поне една от предишните цивилизации е била високо развита и значително ни е превъзхождала в техническо отношение.
- В музеите редица предмети се представят за това, което всъщност не са: предмети от явно техногенен тип се представят за домашни предмети.
- Някои технологии, използвани от тази цивилизация, все още са не само недостъпни за нас, но и напълно непонятни. Например т.нар. пластилинова техника: някои следи върху огромни калдъръми от много твърди скали като гранит са подобни на тези, оста-

вени от нож върху парче разтопено масло или от ръка върху размекнат пластилин, което противоречи на всякакви закони на физиката.

*Според официалната версия на музея това са вази
(снимка от материали на LAI)*

– Представителите на тази цивилизация почти сигурно са били с извънземен произход и по-примитивните жители на Земята са ги смятали за богове.

*Многоъгълна зидария в Мачу Пикчу
(снимка от профила на Supernatural Brick във Фейсбук)*

– Всички известни древни мистериозни обекти съвсем не са били построени от тези, на които сега се приписва това строителство. Египетските пирамиди не са построени от древните египтяни, Мачу Пикчу не е дело на инките и т.н., и т.н.

Неведнъж в различни интервюта изследователят убедено споделя, че всичко това е дело на извънземните, а земните жители са само обикновената работна ръка.

Безспорно Андрей Складров има огромен принос за развитието на каузите на алтернативната история. И наистина – едно е да твърдиш, че Земята е плоска или че извънземните отвличат хора, съвсем друго е да погледнеш реалните следи от дискова пила върху древно гранитно паве или колона.

За огромно съжаление на своите почитателите през 2016 Андрей Складров си отиде от този свят, само на 55 години, а с кончина му алтернативната история остана без един от своите водещи учени.

БОГОВЕТЕ В ЖИВОТА НА ХОРАТА

В съвременните ни представи животът на нашите далечни прадеди е бил тясно свързан с боговете.

Боговете са били много. Някъде са достигали десетки на брой, другаде са надхвърляли хиляди – като в Индия например.

Боговете са били различни – по статус, по сила, по възможности, по дейност. Някои от тях са „завеждали“ само малки направления – съня, успеха в играта, узряването на реколтата, риболова, търговията и прочие. На други са били подвластни природните стихии. А трети са управлявали всичко наоколо – в това число и боговете с по-нисък ранг и възможности.

Боговете можели да бъдат добри, но можели да бъдат и лоши. При това е нямало „абсолютно добри“ или „абсолютно лоши“ – дори най-злите богове можели да окажат на човека помощ и съдействие, а понякога се случвало най-добрите да му наложат твърде сурово наказание за непослушание или дори поради собственото им лошо моментно настроение.

Хората се обръщали с молба към боговете по най-различни поводи – да ги излекуват от недъг, да предотвратят опасност, да помогнат по време на лов или търговска сделка, да окажат подкрепа в боен поход или при прибиране на реколтата. В едни случаи за това било достатъчно устно или дори мислено обръщение, в други – обръщението следвало да се съпровожда с изпълнение на сложни и продължителни церемонии и ритуали нерядко в специално определени за това места или в разкошно украсени храмове.

За получаване на благосклонността на някои богове била достатъчна проста молба, на други трябвало да се принесе кървава жертва или да се поднесе дар, на трети било нужно да се служи редовно или дори постоянно. Към едни богове човек можел да се обръща сам, а към други се изисквали допълнителни посредници – магьосници, шамани или специално обучени на особени заклинания и молитви жреци, снабдени с храмова утвар и свещени предмети.

Всичко наоколо било подложено на въздействието на боговете – от времето и движението на небесните тела до падането на „орела или решката“¹ при подхвърляне на монета. Така че буквално всичко било пронизано от незримото (а понякога и от зримото) присъствие на боговете и участието им в живота на човека. И като следствие хората ги възприемали като неразделна част от битието си, а съответното отношение към тях било съставна част от мирогледа им, а не просто „случайно суеверие“ или „текуща религиозна доктрина“. Нито едно важно решение не се вземало без съвет с един или друг бог-покровител.

---

¹ „Орел“ — в дореволюционна Русия така наричали лицевата страна на монетата с изображението на държавния герб. „Решка“ - от решетка, на каквато приличали преплетените царски инициали на обратната страна на монетата. Бел. прев.

Капище² на славянския бог Перун

Именно така рисуват живота на нашите предци историците и археолозите, изследователите на религията и културата, етнографите и представителите на всевъзможни науки, свързани по един или друг начин с историята на човека и обществото.

Дошлите до наше време древни текстове, скулптурните и графичните изображения, а също различните артефакти на пръв поглед напълно потвърждават тази представа. И ние понякога изобщо не се съмняваме в това.

Но така ли е било в действителност? Може би ролята на боговете е била много по-скромна? А ако все пак работата е стояла тъкмо така, то каква била причината за тази „вездесъщност“ на боговете в представите на хората? Трябва да има някаква причина за това.

---

² **Капище** се наричали свещените места на южните и източните славяни. В съвременните реконструкции на древнославянската религия това понятие е прието за обозначение на славянските храмове изобщо. Бел. прев.

МАЛКО ЗА ДОСТОВЕРНОСТТА НА НАШИТЕ ПРЕДСТАВИ

Разбира се, не е толкова просто да се правят някакви изводи за такава нематериална същност, като представите на хората и техния миросглед, когато става дума за отдавна отминали времена. Защото в този случай ние нямаме възможност непосредствено да контактуваме със самите носители на този миросглед.

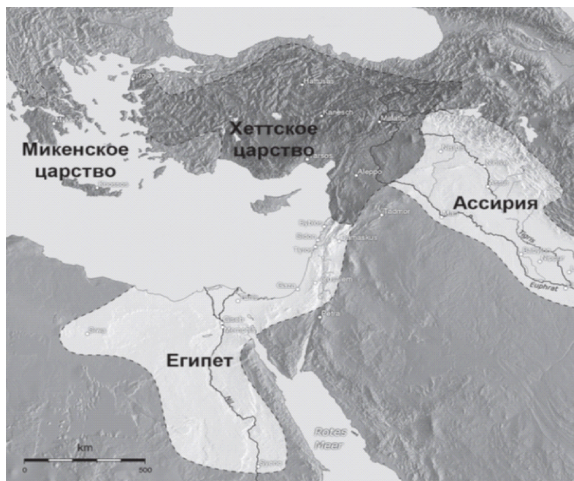
Тези трудности са все някак преодолими по отношение например на античните мислители на Древна Гърция, с чиито трудове имаме възможност да се запознаем, макар заради това да се наложи да научим древногръцки език. При това изводите за миросгледа на хората от този период могат да са напълно коректни, а нашите представи за техните представи – достатъчно правилни.

Да се направи това с мъртвите езици, от които са останали само писмени източници, е много по-сложно, но не е невъзможно. Но тук ние се сблъскваме с друга трудност: самият процес на „възстановяване“ на тези езици и преводът на текстовете изискват определени допълнителни хипотези и предположения, чиято справедливост е просто невъзможно да се провери. В резултат на което винаги остава възможност някой конкретен текст да е преведен с грешки или дори изобщо неправилно.

Примери за подобни грешки има предостатъчно, но аз ще приведа само два от тях, които според мен са твърде показателни.

Първият пример се отнася за превода на текстове, останали от могъщата цивилизация на хетите, установили се в Анатолия (територия в съвременна Турция) през II хилядолетие пр.н.е. и основали подобно на

Древен Египет и Асирия една от най-могъщите държави на своето време. Цивилизацията на хетите ни е оставила не само древни съоръжения и многочислени барелефи, но и множество надписи и плочки с текстове, чието количество се изчислява на стотици хиляди.

Най-големите държави в Древния свят

Днес съществуват тежки монографии с описание на обичаите, законите и традициите на жителите на Хетската империя, на общественото ѝ устройство, начина на живот на хората и техния религиозен мироглед. Тези описания са съставени преди всичко на основата на самите хетски текстове и затова се смятат за напълно достоверни. Но преводът на тези текстове не е бил никак проста работа, в която огромен принос има чешкият изследовател Бедржих Грозни.

Ние няма да се впускаме в подробности и нюанси на проблемите с преводите на хетските текстове и тяхната история. По тази тема са написани немалко книги

и всеки, който иска, твърде лесно може да ги намери. За нас е важен само един момент.

Работата е там, че Грозни успял да намери подход за „разшифровка“ (по-коректно е все пак да говорим не за разшифровка, а за превод) на хетската писменост в началото на ХХ век и се занимавал с преводи до края на живота си. Това обаче не било просто „линей-но“ развитие на неговите знания за принципите на хетската писменост – към края на своята работа той бил принуден да преведе отново онези текстове, които вече бил превел, тъй като открил грешки в собствените си преводи.

Ясно е, че грешките в преводите на текстовете пряко влекат след себе си и грешки в нашите представи за древните народи, още повече в представите ни за миогледа на тогавашните хора. Тези грешки обаче могат да бъдат открити само от специалисти, посветили дълги години на изучаването на древните езици. А такива специалисти за конкретни езици, по правило, са много малко – могат да се преброят буквално на пръсти. И грешката при превода само на един човек може да повлече след себе си грешки в представите за древната реалност на всички нас.

Другият пример се отнася за още по-древна цивилизация – цивилизацията на шумерите³, обитаващи Междуречието – обширните територии между реките Тигър и Ефрат, земите на изток от Анатолия. От тази цивилизация до нас са достигнали немалко текстове, написани на така наречения клинопис.

---

³ **Шумер** е първата голяма човешка цивилизация (възникнала през IV хилядолетие пр.н.е.) на територията на Южна Месопотамия. Шумерите се считат за изобретатели на писмеността, колелото, множество селскостопански сечива, гърнчарството, пивоварството и др. Бел. прев.

Плочка с подобен клинопис, датирана към 2200 г. пр.н.е., била намерена от експедиция на Пенсилванския университет в град Нипур⁴.

След първоначалния анализ на текста върху плочката изследователите решили, че това са описания с маса непонятни термини за приготвяне на лечебни средства от минерали, растения и дори от животни. Накрая стигнали до извода, че с клинописните знаци са записани магически заклинания, които шумерите използвали при гаданията си.

През 1955 година езиковедът С. Крамър привлякъл за превода на този текст своя познат химик Мартин Леви, специалист по история на естествените науки. И тогава било установено, че плочката съдържа голямо количество специални думи и изрази, изискващи познаване не само на шумерския език, но и на фармакологията, химията, ботаниката и т.н. За да може да се предадат понятията и точният превод, се наложило да се извърши сложно съпоставяне на термините от текста с терминологията в клинописни документи от по-късно време. В края на краищата станало ясно, че плочката съдържа не просто описание на лечебни средства, но и точно описание на симптомите на болести и рецепти за приготвяне на лекарства за тези болести. При това се оказало, че получаваните на основата на описаните екзотични рецепти вещества притежават твърде ефективни фармакологични свойства! И никаква „магия“!

Очевидно е, че първият вариант на превода налага представата за древните шумери като за хора, силно повлияни от религиозните предразсъдъци.

---

⁴ **Нипур** – свещен град на древните шумери в Южното Междуречие. В Нипур се намира храмът на главния бог на шумерите – Енлил. Бел. прев.